



ת"פ 65177/06/21 - מדינת ישראל נגד י.מ. אשכול אחזקות בע"מ, יעקב מלך ע"י

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 65177-06-21 מדינת ישראל נ' י.מ. אשכול

אחזקות בע"מ ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות מע"מ חיפה

נגד

הנאשמים

1. י.מ. אשכול אחזקות בע"מ

2. יעקב מלך ע"י ב"כ עוה"ד אורן אוזן

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמים הורשעו על פי הודאתו של נאשם 2 בעובדות כתב האישום, בביצוע תשע עבירות של הפרת חובת תשלום המס המגיע לתקופת הדיווח התקופתי עם הגשתו - עבירה לפי סעיף 118 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") בצירוף 88 לחוק מע"מ ותקנות 23(ב)(1) ו-27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: "תקנות מע"מ").

לפי עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם 2, הנאשמת 1 הינה חברה הרשומה בענף שירותי שמירה ואבטחה (עבודות שמירה, אבטחה, ניקיון, אחזקה ודפוס), ובתור שכזו, הינה "עוסק מורשה", כהגדרת מונח זה בהוראת סעיף 1 לחוק מע"מ, החל מ-03/2001.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום, הנאשמים היו חייבים להגיש למנהל המאשימה, דוחות תקופתיים, במועד ובדרך שנקבעו בחוק ובתקנות מע"מ.

הנאשמים הגישו 9 דוחות תקופתיים לתקופות 07/20-03/21, ללא צירוף התשלום, כנדרש על פי החוק והתקנות.

יתרת חוב המס, הינה לפי כתב האישום, סך של - 311,623 ₪.

עוד יצוין לסיבור האוזן, כי מתן גזר הדין נדחה מעת לעת, לבקשת ההגנה, כדי לאפשר לנאשם להסיר את המחדלים, ולעת הזאת, עובר לנתינת גזר הדין נמסר כי המחדלים הוסרו.

ראיות לעונש:



הצדדים לא הגישו ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

ב"כ המאשימה עמד על נסיבות ביצוע העבירה, ועל הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות על ידי הנאשמים. צוין, כי הנאשם ביקש בעבר להגיע להסדר תשלומים, אשר כלל חלק מהדוחות הרלוונטיים לכתב האישום, אך הוא לא עמד בהסדר, ולכן הוא בוטל. בהמשך לכך, הגיש הנאשם בקשה נוספת להסדר, המאשימה הייתה מוכנה להגיע להסדר נוסף עם הנאשם, אך הוא לא הגיע לצורך הסדרתו.

ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הבא: ביחס לנאשמת 1, שנמצאת בהליך פירוק ביקשה המאשימה קנס סמלי בסכום של 1 ₪, על מנת שלא ייפגע הליך הפירוק והנושים של הנאשמת 1; ביחס לנאשם טענה למתחם שנע בין 4-9 חודשי מאסר, לצד 4-8 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, והתחייבות להימנע מביצוע עבירות לפי חוק מע"מ

ב"כ המאשימה ציינה, כי לקוחות שקיבלו חשבוניות מהנאשמים, כבר הספיקו לתבוע את המדינה בעניין החזר מס תשומות שכלול בחשבוניות שהוצאו, כאשר הנאשמים עצמם טרם שילמו את המס הכלול בחשבוניות, ובכך נגרם נזק לקופת המדינה.

עוד הפנתה לריבוי העבירות שבוצעו, למשך תקופת הביצוע, היעדר עברו הפלילי של הנאשם והעובדה כי רוב המחדל לא הוסר עובר לטיעונים לעונש.

טענות ההגנה:

ההגנה טענה, כי מדובר בחוב שמקורו בחוב של החברה שבה הנאשם 2 שימש כמנהל ובעל מניות, אשר נוצר כתוצאה מחשבוניות שדווחו במע"מ, שהסכום בגין לא שולם ברובו.

מצבו הבריאותי של הנאשם 2, התדרדר החל מנובמבר 2008, הוא אושפז בעקבות שני אירועי שבץ. בשל כך נפגעה יכולתו המעשית לנהל את הנאשמת 1, והתוצאה הייתה שהנאשמת 1 נכנסה לקשיים כלכליים, שהובילו לפירוקה.

עוד נטען, כי הנאשם לא הכניס לכיסו אגורה, במשך תקופה של כשנתיים וחצי, אלא רק הוציא כספים מכיסו, על מנת לשלם משכורות לעובדים, וכיום הוא מצוי במצב כלכלי קשה, בהיעדר מקור פרנסה במשך זמן ממושך, ואובדן יכולת ההשתכרות. בהשלמת הטיעון מטעם הנאשם צוין, כי הנאשם החל לעבוד באופן עצמאי כמנהל בניין, אך עול הפרנסה, מוטל ברובו, על אשתו, שהינה המפרנסת העיקרית.

נטען כי על פי דו"ח נאמן הנאשמת (נספח 2 להשלמת הטיעון), הנאמן מעריך, כי ניתן יהיה לגבות כ-70%-80% מכלל החובות כלפי הנאשמת 1, בתוך פרק זמן של כ-3 חודשים, ועל כן לו יתממשו תחזיות הנאמן, הרי שהחוב כלפי מע"מ יסולק במלואו, או לכל הפחות ברובו, באופן שמחייב לקבוע, כי המחדל סולק ולו באופן רעיוני.



בסיכומו של דבר, עתרה ההגנה להשית על הנאשם עונש מאסר על תנאי וקנס כספי שישולם בתשלומים.

כאמור, עובר למתן גזר הדין הוגשו ראיות על הסרת המחדל.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר, כי הוא קרס מבחינה רפואית ומבחינה כלכלית, וכי הוא עשה ניסיונות לשיקום המצב, אך בעקבות מצבו הבריאותי, העסק הושבת ונכנס לקשיים כלכליים. העובדים בחברה הם נעדרי מוטיבציה, ולכן כשלו בתפקידם, מה שהוביל להפסד לקוחות והפסד כספים כפועל יוצא מכך. בהמשך, בעקבות מגיפת הקורונה לא יכלו להמשיך לנהל את העסק.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40ג לחוק העונשין):

למרות המועדים השונים של הגשת הדוחות, והעובדה כי לפי הפסיקה, ניתן להשקיף על אי הגשת הדוחות במועדים השונים, כאירועים שונים, הנבדלים זה מזה, לצורך קביעת מתחם העונש, המדינה טענה, ובצדק, למתחם ענישה כולל. על כן, בית המשפט יתייחס בגזר הדין לכלל האירועים, כאירוע אחד, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, אם כי על פי מצוות המחוקק, תינתן תשומת הלב בקביעת העונש לריבוי העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן (סעיף 40ג (ג) לחוק העונשין).

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על בטחונו הכלכלי של הציבור, קופת המדינה והשוויון בנטל המס. מידת הפגיעה בערכים החברתיים נמוכה-בינונית.

בכל הנוגע לעבירות מס ועבירות מס ערך מוסף, ראו הדברים הבאים שנאמרו בע"פ 519/89 משה אשר נגד מדינת ישראל, תק' - עליון 90 (1) 689:

"כשבמס ערך מוסף עסקי, המדובר הוא בכספים שלמעשה קבל הנישום והוא מחזיקם בידו על מנת להעבירם לשלטונות המס. מי אשר נוטל, למעשה, מכספים אלה, המגיעים לאוצר המדינה, ובעזרת דיווחים שאינם אמת מחזיקם בידו ומשתמש בהם לתועלתו - מן הראוי שהעונש לגביו יביע את הפסול שבמעשהו ויהיה בו כדי להרתיע אחרים בפני מעשים דומים".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):



הנאשמים הורשעו ב-9 עבירות לפי סעיף 118 לחוק מע"מ.

הוראת סעיף 118 לחוק מע"מ, היא עבירת חטא, ומהווה "עבירת סל", בהיותה מכוונת, על פי כוונתה, לכל עבירה על פי חוק ותקנות מע"מ "שלא נקבע לה עונש".

לצידה הוראות החיקוק המטילות חיוב כבעניינו - הוראות סעיף 88 לחוק מע"מ ותקנה 23 (ב) (1) לתקנות מע"מ.

עבירה לפי סעיף 118 לחוק מע"מ נושאת עונש של שלושה חודשים או קנס, לכל עבירה.

לפיכך, עיון בפסיקה מלמד כי עבירה לפי סעיף 118 אינה עומדת לבדה ולצידה עבירות נושאות חיוב. במקרים בהם הוגשו כתבי אישום בגין עבירה לפי סעיף 118 בלבד, נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי ועד 3 חודשי מאסר עבור כל עבירה, שהינו העונש המקסימלי הקבוע בחוק (ראו: ת"פ 31305-05-18 **מדינת ישראל נ' מוסרי ואח'** [פורסם בנבו]; ת"פ 9080-10-16 **מס קניה ומע"מ תל אביב נ' אומגה פון סחר בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (26.11.2018); **מע"מ ת"א 1,2 נ' א.ב. מאכלים ושליחויות בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (26.11.2018); ת"פ 14637-03-16 **מע"מ פתח תקווה נגד חמום ישיר (1997) בע"מ ואח'** [פורסם בנבו] (09.07.2018).

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר בהפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת דיווח של 9 חודשים בין השנים 2020-2021.

מדובר במעשי עבירה שחזרו על עצמם, תוך שלא שולם המס המתחייב מהדיווחים, דבר שהסב נזק לקופת המדינה.

בהקשר זה, יש לזכור כי לא זו בלבד שהנאשם לא העביר את המס המתחייב מעסקאותיו לשלטונות המס, נישומים שהחזיקו בחשבונות שלו, קיזזו את המס ששילמו לו, כתשומות, מתשלומי המס שהם חייבים לשלטונות.

עם זאת, יש להתחשב בכך שהמחדלים הוסרו בסופו של יום, לאחר שהנאשם פעל נמרצות עובר למתן גזר הדין מול המפרק ושלטונות המס.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

בשים לב להיקף העבירות, תדירותן, מדיניות הענישה הנהוגה, מתחם העונש הכולל, נע בין מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר, קנס והתחייבות כספית בגובה כפל טווחי הקנס. אין תשתית ראייתית, המצדיקה חריגה לקולה או לחומרה, ממתחם העונש ההולם.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום וחסך מזמנו של בית המשפט.



הנאשם נעדר עבר פלילי.

נלקח בחשבון, כי הרקע לפירוקה של הנאשמת 1, וההסתבכות הכלכלית אליה נקלע הנאשם, נבעו ממצבו הבריאותי, אשר מנע ממנו להמשיך לנהל את הנאשמת 1 באופן מיטבי, וכן נלקח בחשבון מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, כמפורט בהרחבה בטיעוני ההגנה בכתב ונתמך בנספחים שצורפו להשלמת הטיעון מטעם ההגנה.

המחדלים הוסרו.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

בקביעת העונש נתתי דעתי, לערכים החברתיים שנפגעו עקב מעשיהם של הנאשמים, עוצמת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה, נסיבות ביצוע העבירות, העובדה שמדובר ב- 9 עבירות של אי העברת תשלום מס, תדירות ביצוע העבירות, הנזק המצטבר למדינה, הסרת החוב למדינה, נסיבותיו האישיות של הנאשם כמפורט לעיל, תוך דגש מיוחד נתתי למצבו הבריאותי, הודאתו בבית משפט בהזדמנות הראשונה ועברו הנקי, ולאחר כל אלה, נמצא כי יש למקם את עונשו של הנאשם, בחלק התחתון של מתחם הענישה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשמת 1 -

הואיל והחברה בהליכי פירוק, ועל מנת לא לפגוע בהליך זה, מוטל עליה קנס סמלי בסך 1 ₪.

לנאשם 2 -

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך תקופה זו את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

קנס בסך - 10,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים עד לסילוקו. תשלום ראשון החל ביום 1.1.22 והיתר בכל ראשון לחודש. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מיידי.

בה

בהתאם להוראות 72 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ותקנה 1 לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), תש"ף-2019, אני מחייב את הנאשם בהתחייבות כספית בסך של - 20,000 ש"ח להימנע בתוך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה. בהקראת גזר הדין הוסברה לנאשם משמעות ההתחייבות ונפקות הפרתה, והוא אישר בעל פה, כי הוא קיבל עליו אותה והבין את משמעותה ונפקות הפרתה.

עמוד 5



זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, במעמד הצדדים.